

Savaştan Zafere

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ef. 6:12, Daniel 10, Ezra 4:1-5, Yeşu 5:13-15, Va. 1:12-18, Kol. 2:15, Rom. 8:37-39.*

HATIRLAMA METNİ: ““Ey çok sevilen adam, korkma! Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet Güçlü ol!” (Daniel 10:19).

Daniel 10. bölümde kitapçığın son görünümü başlıyor, bu görünüm 11.ve 12. bölümlerde de devam ediyor. Bize en başta bu görünümün “büyük bir savaşla” ilgili olduğu bilgisi veriliyor (Dan. 10:1). Bu savaşla ilgili ayrıntılar Daniel 11. bölümde anlatılıyor, Daniel 10. bölüm bunun ruhsal boyutlarını gösteriyor ve dünyadaki savaşların perde arkasında evrensel boyuttaki bir ruhsal çatışmanın bütün şiddetiyle sürdüğünü ortaya koyuyor. Bu bölümü işlerken, dua ettiğimizde bu evrensel çatışmaya çok derin sonuçları olan bir şekilde dahil olduğumuzu göreceğiz. Fakat mücadelelerimizde yalnız değiliz; İsa Şeytan’a karşı savaşta bizim adımıza çarpışıyor. Dahil olduğumuz nihai savaşın dünyasal insan güçlerine karşı değil, karanlığın güçlerine karşı olduğunu öğreneceğiz.

Elçi Pavlus’un Daniel’den yüzyıllar sonra belirttiği gibi: “Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır” (*Ef. 6:12*). Sonuçta, mücadeledeki başarımız Şeytan’ı çarpmışta tek başına yenen İsa Mesih’e dayanmaktadır.

**14 Mart Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Oruç ve Dua, Bir Kez Daha

Daniel 10:1–3 ayetlerini oku. Daniel'i tekrar ne yaparken görüyoruz?

Daniel uzun süren yas sürecine nelerin sebep olduğunu söylemiyor. Fakat bu kadar coşkun bir şekilde arabuluculuk duası etmesinin nedeni büyük ihtimalle Babil'den Filistin'e yeni dönmüş olan Yahudilerin durumuydu.

Ezra 4:1–5 ayetlerini oku. Yahudiler ülkelerine geri döndüklerinde hangi zorluklarla karşılaşılıyorlar?

Ezra 4:1–5 ayetlerinden, bu dönemde Yahudilerin tapınağı yeniden inşa etme girişimlerinin şiddetli bir düşmanlıkla karşılandığını biliyoruz. Samiriyeliler kralı yeniden inşa işini durdurmaya sevk etmek için Pers sarayına yalan haberler gönderdiler. Bu krizler karşısında, Daniel üç hafta boyunca Allah'a yalvararak, Koreş'i işin devamına izin vermesi için etkilemesini diledi.

O dönemde Daniel muhtemelen doksan yaşına yakındı. Kendisini değil, halkını ve karşılaştıkları zorlukları düşünüyordu. Allah'tan herhangi yanıt alana kadar, üç hafta boyunca duaya ısrarla devam etti. Peygamber bu süre boyunca kaliteli yiyeceklerden kaçınarak mütevazı bir şekilde beslendi, hatta yağ sürmedi. Kendi rahatı ve görünüşüyle hiç ilgilenmiyordu, fakat binlerce kilometre uzakta Yerusulim'deki Yahudi kardeşlerinin esenliği konusunda derinden endişeliydi.

Daniel'in dua hayatına baktığımızda, çok değerli bazı dersler öğreniyoruz. Öncelikle, ricalarımızın hemen yanıtlanmadığı zamanlarda dahi duaya ısrarla devam etmeliyiz. İkinci olarak, başkaları için dua etmeye zaman ayırmalıyız. Arabuluculuk dualarının özel bir niteliği vardır. Hatırlayın, “Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuştur[du]” (*Eyüp 42:10*). Üçüncü olarak, dua Allah'ı somut ve gerçek bir şey yapmaya teşvik eder. O halde, ne çeşit dua olursa olsun, her zaman dua edelim. Dayanılmaz denemelerle, büyük sorunlarla ve ezici zorluklarla karşı karşıyayken, yüklerimizi duayla Allah'a götürelim (*Ef. 6:18*).

Daniel 10:12 ayetini oku. Bu, duanın bizim Allah hakkında kendimizi iyi hissetmemizi sağlayan kişisel bir deneyim olmasından çok, Allah'ı bir şey yapmaya teşvik eden nesnel bir tecrübe olduğu konusunda bize ne anlatıyor?

Önder'e İlişkin Bir Görüm

Daniel 10:4–9 ayetlerini oku. Burada Daniel'e ne oluyor?

Daniel yaşadığı tecrübeyi tarif ettiğinde, gördüğü şeyin muazzam görkemini hayal bile etmekte zorlanıyoruz. Bu insan görüntüsü (*Dan. 10. 5, 6*) göksel yargılama görünümünde tasvir edilen “İnsanoğlu”na göndermede bulunuyor (*Dan. 7:13*). Bu önemli kişiyi göksel tapınakla bağlantılı olarak tasvir edilen “Gök Ordusu'nun Önderi”ne (*Daniel 8*) benzeten bir özellik olan keten giysisi, rahiplerin kıyafetlerini anımsatıyor (*Lev. 16:4*). Altın ayrıca kraliyet itibarının bir göstergesi olarak rahiplerin kıyafetleri ile ilişkilendirilir. Son olarak, bu kişinin şimşeğe, aleve ve tunca benzetilmesi ve güçlü sesi onu doğaüstü bir varlık olarak tasvir ediyor. Bu, rahiplik, kraliyet ve askerlik niteliklerine sahip bir kişi. Bu kişi ayrıca Eriha'yla yapılan savaştan kısa süre önce Yeşu'ya gözükken göksel varlıkla ilginç benzerlikler gösteriyor (*Yeşu 5:13, 14*). Yeşu görünümde “RABB'in ordusunun komutanı”nı görmüştü. İlginç şekilde, burada “komutan” olarak tercüme edilen İbranice sözcük (*sar*), Daniel 10:21 ayetinde Mikail hakkında “önder” olarak tercüme edilen aynı sözcük. Fakat Daniel ile Sebt günü bir görünümde dirilmiş olan Rabb'i gören Yuhanna arasında daha yakın bir paralellik oluşuyor.

Daniel 10. bölümdeki Daniel'in Allah'ın Oğlu görünümü ile Yeşu 5:13–15 ayetlerindeki ve Vahiy 1:12–18 ayetlerindeki görümler arasında hangi benzerlikleri görüyoruz?

Daniel'e göre, yanındakiler dehşete düştüler, Daniel'in kendisi de zayıf düştü ve yere yığıldı. Allah'ın mevcudiyetinin tezahürü dayanamayacağı kadar fazla gelmişti. Fakat o andaki korkuları her ne olursa olsun, Daniel'in görünümü tarihin Allah'ın denetimi altında olduğunu gösteriyor. Gerçekten de, görünümde olaylar gelişirken, Allah'ın Daniel'e peygamberin yaşadığı zamandan başlayıp Allah'ın krallığının kuruluşuna kadar insanlık tarihinin bir özetini verdiğini göreceğiz (*Daniel 11 ve 12*).

Daniel kitapçığında sürekli olarak gördüğümüz gibi, Rab insanlık tarihini denetim altında tutabiliyorsa, bizim kişisel hayatlarımız için neler yapabilir?

Bir Melek Dokundu

Daniel 10:10–19 ayetlerini oku. Bir melek Daniel’e her dokunduğunda ne oluyor?

İlahî ışığın parıltısı altında bunalan peygamber yere düşüyor. Daha sonra ona dokunup teselli etmek için bir melek ortaya çıkıyor. Anlatıyı okuduğumuzda, meleğin Daniel’e üç kez dokunduğuna dikkat et.

İlk dokunuş peygamberin ayağa kalkmasını ve gökten gelen teselli edici sözleri duymasını sağlıyor: “Korkma, ey Daniel! Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrın’ın önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim” (Dan. 10:12). Daniel’in duası gökleri harekete geçirmişti. Bizim için bu Allah’ın dualarımızı duyduğuna dair bir güvencedir ve sıkıntı zamanlarında büyük teselli kaynağıdır.

İkinci dokunuş Daniel’in konuşabilmesini sağlıyor. Peygamberin ağzından Rabb’in karşısında korku ve heyecan hislerini ifade eden sözler dökülüyor: “Ey efendim, bu görünüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum. Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi” (Dan. 10:16, 17). Yani, Allah sadece bizimle konuşmakla kalmaz; bizden duygularımızı, ihtiyaçlarımızı ve arzularımızı O’na anlatabilelim diye ağzımızı açmamızı ister.

Üçüncü dokunuş ona güç veriyor. Daniel yetersizliğini fark ettiğinde, melek ona dokunuyor ve onu Allah’ın esenliğiyle teselli ediyor: “Ey çok sevilen adam, korkma! Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!” (Dan. 10:19). Meleğin Daniel’e anlayış ve kavrayış vermek için, onun dualarına cevaben gönderilmiş olduğunu hatırla. Başka bir deyişle, 11. bölümde devam eden görünüm, Daniel’in Yeruşalim’in mevcut durumu için tuttuğu yasa ve tefekkürüne karşılık olarak onu yüreklendirmeye çalışacak. Allah bizim tarafımızda olduğu için, sıkıntılarla karşılaştığımız zamanlarda bile huzur bulabiliriz. O’nun sevgi dolu dokunuşu geleceğe umutla bakmamıza imkân sağlıyor.

Ondalık vermek kendi ruhsallığımız için ve Allah’a kişisel olarak ne kadar güvendiğimiz ölçüsünde olarak neden çok önemli?

Toplumun çeşitli kesimlerinden olan bize, gök aslında çok yakın olabilir.”—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 48. Göğün ve yerin birbirine ne kadar yakından bağlantılı olduğunu ne sıklıkla düşünüyorsun? Bu gerçeği her zaman yüreğinde ve zihninde canlı tutsan nasıl daha farklı yaşardın?

Büyük Bir Çatışma

Daniel 10:20, 21 ayetlerini oku. Burada Daniel'e ne açıklanıyor?

Göksel elçi perdeyi açıp Daniel'e insanlık tarihinin perde arkasında süren evrensel savaşı açıklıyor. Daniel dua etmeye başlar başlamaz gök ile yeryüzü arasında ruhsal bir savaş başlıyor. Göksel varlıklar, Yahudilerin tapınağın yeniden inşasına devam etmelerine izin vermesi için Pers kralıyla bir mücadeleye giriştiler. Daniel 10. bölümün girişinden Pers kralının Koreş olduğunu biliyoruz. Fakat tek başına bir insan kralın göksel bir varlığa ciddi direnc göstermesi mümkün değildir. Bu da, kralın arkasında Yahudileri tapınağın yeniden inşasından alıkoymas için Koreş'i kışkırtan bir ruhsal aracının olduğunu gösteriyor.

Sur kralının, kentın insan kralının arkasındaki ruhsal güç olan Şeytan'ı temsil ettiği Hezekiel 28. bölümde de benzer bir durum vardır. O halde, Mikail'in kendilerine karşı savaşmak için geldiği Pers krallarına Şeytan'ın ve meleklerinin de dahil oluşu şaşırtıcı olmamalı. Bu da, insanların Yerusulim'deki tapınağın yeniden inşasına gösterdikleri direncin ruhsal alemde de bir karşılığının olduğunu gösteriyor.

Daniel 10:13 ayetini oku. Burada ne çeşit bir savaş tarif ediliyor?

“Şeytan Med–Pers krallığındaki üst düzey güçleri etkileyerek Allah'ın hal-kını onların gözünden düşürmeye çalışırken, melekler sürgünlerin yararına çalışıyorlardı. Bu mücadele tüm göğün ilgilendiği bir mücadeleydi. Daniel peygamber aracılığıyla, bize iyiliğın güçleriyle kötülüğün güçleri arasındaki bu büyük savaştan bir kesit veriliyor. Cebrail üç hafta boyunca karanlığın güçleriyle savaşarak Koreş'in zihni üzerinde çalışan etkileri tersine çevirmeye çalıştı; mücadele daha bitmeden Mesih'in Kendisi Cebrail'in yardımına geldi. Cebrail 'Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu' diyor, 'sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum' (Daniel 10:13). Allah'ın halkının yararına göğün yapabileceği her şey yapılmıştı. Zafer nihayet kazanılmıştı; düşman kuvvetleri Koreş'in bütün günlerinde ve yaklaşık yedi buçuk yıl hüküm süren oğlu Kambises'in bütün günlerinde kontrol altında tutuldu.”—Ellen G. White, Peygamberler ve Krallar, s. 571, 572.

Muzaffer Bir Önder

Daniel kitapçığının en belirgin karakteri, başlangıçta “İnsanoğlu” (Dan. 7:13) ya da “Gök ordusunun önderi” (Dan. 8:11) olarak adlandırılan kişidir. Sonunda onun adının “Allah gibi olan kimdir?” anlamına gelen Mikail (Dan. 10:12) olduğunu öğrendik. Pers kralıyla olan çatışmada Cebrail’e yardım etmek için geliyor (Dan. 10:13). Melek bu göksel varlıktan “Önderiniz Mikail” (Dan. 10:21) olarak bahsediyor, yani Allah’ın halkının önderi. Mikail, Daniel kitapçığında daha sonra Allah’ın halkını koruyan Kişi olarak ortaya çıkıyor (Dan. 12:1). Yahuda 9. ayetten, aynı zamanda başmelek denilen Mikail’in, Şeytan’a karşı savaşarak Musa’yı dirilttiğini öğreniyoruz. Vahiy 12:7 ayeti Mikail’in Şeytan’ı ve onun düşmüş meleklerini bozguna uğratan göksel ordunun komutanı olduğunu açıklıyor. Dolayısıyla Mikail İsa Mesih’ten başkası değil. Pers İmparatorluğu’nun bir başkomutanına, insan önderinin arkasında duran ruhsal bir güce sahip olduğu gibi, Allah’ın halkının da kendileri adına evrensel savaşa giren ve bu savaşı kazanan Başkomutanları Mikail var.

Kolosaliler 2:15 ayetini oku. İsa evrensel çatışmada zaferi nasıl kazandı?

Kötülüğün güçleriyle karşı karşıya olduğumuz zamanlarda, savunucumuz olan İsa’ya güvenebiliriz. O, kamu hizmetinin başlangıcında Şeytan’ı mağlup etti. Dünyevi hayatı sırasında, çölde ayartılarla saldırıya uğradığında Şeytan’ı yendi, cinlerden oluşan ordulara karşı savaştı ve insanları karanlığın gücünden kurtardı. İsa, Petrus Kendisini Golgota’ya gitmekten vazgeçirmeye çalıştığında, bu girişimin arkasına saklanmış olan kötülüğü yendi. İsa öğrencilere son sözlerinde, yaklaşan ölümünden Şeytan’a karşı kesin bir zaferle sonuçlanacak bir savaş olarak bahsetti: “Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları Kendime çekeceğim” (*Yuhanna 12:31, 32*).

Bazen etrafımıza baktığımızda her şey çok kötü görünür. Şiddet, ahlaksızlık, yozlaşma ve hastalıklar her yerden sökün ediyor. Etten kemikten olmayan bir düşman, her yönden bize acımasızca saldırmakta. Fakat vermemiz gereken savaşlar ne kadar zor olursa olsun, İsa bizim için savaşıyor ve göksel tapınakta Önderimiz ve Başrahibimiz olarak bulunuyor.

Romalılar 8:37–39 ayetlerini oku. Galiplerden olma vaadini kendi Hristiyan hayatlarımızda nasıl gerçek bir tecrübe yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: “Cebrail üç hafta boyunca karanlığın güçleriyle savaşıyor. Koreş’in zihni üzerinde çalışan etkileri tersine çevirmeye çalıştı... Allah’ın halkının yararına göğün yapabileceği her şey yapılmıştı. Zafer nihayet kazanılmıştı; düşman kuvvetleri Koreş’in bütün günlerinde ve... oğlu Kambises’in bütün günlerinde kontrol altında tutuldu.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 572.

“Daniel, Göğün Yüceliği tarafından ne kadar da şereflendirilmiştir! O, titreyen hizmetkârını teselli ediyor ve ona duasının gökte duyulduğuna dair güvence veriyor. Hararetleli yakarışına karşılık olarak melek Cebrail Pers kralının yüreğini etkilemek üzere gönderildi. Hükümdar, Daniel’in oruç tutup dua ettiği üç hafta boyunca Allah’ın Ruhü’nün tesirine karşı direnmişti, fakat inatçı kralın yüreğini Daniel’in duasına yanıt olmak üzere kararlı bir şekilde eyleme geçirmek için Göğün Önderi, yani Başmelek Mikail gönderildi.”—Ellen G. White, *The Sanctified Life [Kutsanmış Hayat]*, s. 51..

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Her ne kadar Hristiyanlık tarihi içinde bu gerçeği gören ilk kişiler olmasak da, Yedinci Gün Adventistleri olarak biz “büyük mücadele” motifinin, ya da tüm evrenin Mesih ile Şeytan arasındaki destansı bir savaşın parçası olduğu düşüncesinin güçlü savunucularıyız. Ayrıca biz, tüm insanların gerçekten de bu mücadeleye dahil olduğuna inanıyoruz. Başkaları, seküler insanlar bile, hepimizin içine battığı bir savaş gerçeğinden söz etmiştir. Büyük mücadelede senin kendi deneyimin ne oldu? Bunun kendi hayatında ne şekilde tezahür ettiğini gördün? Bu mücadeleyi veren başkalarına da yardımcı olabilecek ne öğrendin?
- ❷ Efesliler 6:10–18 ayetlerini oku. Pavlus’un açıkça kullandığı askerlik imgelerine dikkat et. Bu ayetlerde bize büyük mücadele için hangi “savaş talimatları” verilmiş?
- ❸ Daniel 10:11 ayetinde, Daniel’e ikinci kez (bkz. Dan. 9:23) hamudot, yani “sevilen biri” deniyor. Bu, gök ile yer arasındaki yakın, hatta duygusal bağlantı hakkında bize ne söylüyor? Günümüz dünyasının büyük bölümünde yaygın olan tanrıtanımaz görüşle karşılaştırıldığında, bu gerçeğin ne kadar kökten farklı olduğunu düşün. Burada Daniel’e atıfla karşımıza çıkan bu Kutsal Kitap görüşü, bize ne umut vaat ediyor?